

доказів, які в достатній мірі підтверджують цей факт. У разі повернення працівника, який перебуває в зазначеній відпустці на територію України, з огляду на умови її надання, особа втрачає право вимагати продовження такої відпустки [2].

Підсумовуючи вищевказане, варто зазначити те, що обмеження фундаментальних прав працівника в умовах війни є необхідним в реаліях українського сьогодення, при цьому ж, звуження змісту та обсягу права на відпочинок, при дотриманні порядку його здійснення в умовах правового режиму воєнного стану, має бути пропорційним потребам та інтересам держави й суспільства задля здобуття Україною Перемоги.

Література

1. Конституція України: станом на 01.09.2023. Верховна Рада України. Суми: ТОВ «ВВП Нотіс», 2021. 56 с.

2. Наталія Сліпченко. Що потрібно знати роботодавцям про відпустки в умовах воєнного стану. Think brave. Останні новини бізнесу України. URL: https://biz.ligazakon.net/analytics/213174_shcho-potrбно-znati-robotodavtsyam-pro-vidpustki-v-umovakh-vonnogo-stanu (дата звернення: 22.04.2024).

3. Право на відпочинок: зміни на період воєнного стану - Трудові ініціативи. URL: <https://trudovi.org.ua/analytics/pravo-na-vidpochynok-zminy-na-period-voiennoho-stanu/> (дата звернення: 22.04.2024).

4. Про відпустки в умовах воєнного стану. Міжнародна аудиторська компанія BDO. URL: <https://www.bdo.ua/uk-ua/insights-2/information-materials/2022/what-employers-need-to-know-about-holidays-during-martial-law> (дата звернення: 22.04.2024).

УДК 347.77(043.2)

Гелбутівський М.О., здобувач вищої освіти
другого (магістерського) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Погребняк М.В., к.ю.н.

ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СФЕРИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ ПІД ЧАС ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Збройне вторгнення РФ на територію України внесло корективи в життя кожного українця. Навіть на законодавчому рівні воно посприяло закріпленню тимчасових обмежень конституційних прав і свободи людини і громадянина, законних інтересів юридичних осіб, хоч це й необхідно було для того, щоб забезпечити можливість запровадження та здійснення заходів правового режиму воєнного стану.

Цікавим фактом є те, що стаття 54 Конституції України, яка встановлює гарантії захисту інтелектуальної власності, їхніх авторських

прав, моральних і матеріальних інтересів, що виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності, все ж таки не підпадає під дію можливих обмежень, а тому має дотримуватись навіть в умовах воєнного стану [1].

Зрозуміло, що в цей непростий період постає гостра необхідність в створенні чіткого нормативно-правового механізму захисту інтересів осіб також і в сфері інтелектуальної власності [2]. Після початку вторгнення першим серйозним зрушенням в даному напрямку було прийняття 1 квітня 2022 року у сфері інтелектуальної власності Закон України «Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України» (далі - Закон). За приписами п. 1 ч. 1 зазначеного Закону з дня введення в Україні воєнного стану зупиняється перебіг строків для вчинення дій, пов'язаних з охороною прав інтелектуальної власності, а також строків щодо процедур набуття цих прав. З дня, наступного за днем припинення чи скасування воєнного стану, перебіг цих строків продовжується з урахуванням часу, що минув до їх зупинення. Під час дії воєнного стану встановлені законодавством права інтелектуальної власності продовжують діяти і реалізуються суб'єктами права інтелектуальної власності у повному обсязі [3]. Тому, є цілком логічним, що прийняття вищевказаного Закону сприяє вирішенню таких гострих проблем, які б виникали стосовно перебігу відповідних строків. Також слід зазначити, що значною подією в галузі авторського права під час війни стало прийняття нової редакції Закону України «Про авторське право і суміжні права» [4]. Ці оновлення спрямовані на приведення українського законодавства у галузі авторського права в гармонію з європейським та містить низку нововведень, зокрема:

1) вводиться нормативний критерій охорони об'єктів авторського права-оригінальність;

2) роботодавець за замовчуванням набуватиме майнові права на твір, створений працівником за трудовим договором чи контрактом, з моменту його створення;

3) існування прав *sui generis* на неоригінальні об'єкти, згенеровані комп'ютерною програмою (тобто без участі фізичної особи);

4) встановлення вичерпного переліку ситуацій, що можуть бути ймовірними загрозами порушення авторського права особи і тд [4].

Ще одним кроком України на шляху вдосконалення законодавства було прийняття 20.03.2023 року ЗУ «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності» від 24.12.2021 № 6464 [5].

Отже, незважаючи на складну ситуацію в різних сферах суспільного життя в умовах воєнного стану, в Україні триває вкрай необхідна законодавча діяльність в сфері інтелектуальної власності. Забезпечення

подальшого функціонування механізмів захисту прав інтелектуальної власності та їх поступове вдосконалення в умовах воєнного стану за підтримки дружніх країн та міжнародного співтовариства спрямоване на посилення та реалізацію євроінтеграційних процесів в Україні.

Література

1. Конституція України: Конституція України; Верховна Рада України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.

2. Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності у період дії воєнного стану, Закон України від 01.04.2022 № 2174-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://www.rada.gov.ua/news/razom/221193.html>.

3. Про захист інтересів осіб у сфері інтелектуальної власності під час дії воєнного стану, введеного у зв'язку із збройною агресією Російської Федерації проти України: Закон України від 01.04.2022 № 2174-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2174-20>.

4. Про авторське право і суміжні права: Закон України від 01.12.2022 № 2811-IX, веб-сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2811-20>.

5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав інтелектуальної власності: Закон України від 20.03.2023 № 2974-IX. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/38683>.

УДК 347.63(043.2)

Гучок Б.В., здобувач вищої освіти
першого (бакалаврського) рівня,
Хмельницький університет управління та права
імені Леоніда Юзькова,
м. Хмельницький, Україна
Науковий керівник: Кожевнікова В.О., д.ю.н., доцент

МІЖНАРОДНІ ЗАСОБИ ВИРІШЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СПОРІВ

Статут Організації Об'єднаних Націй, що включає Статут Міжнародного Суду ООН, є основоположним документом для врегулювання міжнародних суперечок. Його ратифікували багато держав, які зазнали значних втрат під час Другої світової війни. Збереження миру та безпеки є головним пріоритетом цього документа. Тому питанню мирного вирішення спорів приділяється значна увага.

Стаття 33 Статуту ООН прямо встановлює способи мирного врегулювання міжнародних суперечок. Зазначається, що сторони, задіяні у спорі, повинні намагатися вирішити його шляхом переговорів, розслідування, посередництва, арбітражу, судового розгляду, звернення